

kan opnå de optimale muligheder for Danmark i EU-forhandlingerne.

Formanden:

Så er der bedt om korte bemærkninger til hr. Kent Kirk af fru Annette Just og hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Der er jo noget rigtigt i det, der lige er blevet sagt om, at man ikke bare kan sige enten 100 pct. ja eller 100 pct. nej, og derfor var vi også en del partier, der sagde, at her må Danmark nedlægge veto, fordi spørgsmålet har vital betydning. Jeg vil gerne have, at hr. Kent Kirk kommer herop på Folketingets talerstol og meddeler, om De Konservative virkelig ville være gået med til, at Danmark skulle nedlægge veto, for hvis Venstre og De Konservative havde sagt det klart og tydeligt på mødet, havde der været flertal for, at regeringen skulle gå ned og sige: Dette spørgsmål har vital betydning, så vi nedlægger veto. Men det blev ikke klart udtrykt fra de to store borgerlige partiers side.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man må give hr. Kent Kirk ret så langt, at det grundlag, der forelå, ikke kunne accepteres, og derfor er det klart, at det ikke havde været acceptabelt at følge hr. Ove Fichs linje med at sige »ja, men . . .« eller »nej, men . . .«. Ved at stemme nej kunne vi jo sikre, at vi fremover kunne kræve, at tingene blev ændret, og det er jo utrolig vigtigt. Hvis vi havde stemt ja på et meget dårligt grundlag, ville vi nu være afskåret fra at rejse krav om, at tingene skal rettes op.

Men jeg må også sige med hensyn til det spørgsmål, som blev stillet af fru Annette Just, at det eneste, vi virkelig effektivt kunne have gjort på det tidspunkt, hvor forhandlingerne havde vist sig at føre til et så dårligt resultat, var at nedlægge veto. Det er efter min opfattelse det, et flertal i Folketinget burde have pålagt regeringen, og derfor kan man altså sige, at der var partier, som svigtede på det punkt ved ikke at ville være med til at pålægge regeringen at nedlægge veto. Det var, så vidt jeg kan se, den eneste mulighed, vi i realiteten havde tilbage.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg går ud fra, at hr. Ove Fich er enig med mig i, at det er meget vigtigt, at man i forløbet op til et ministerrådsmøde gør sit forarbejde godt, så man ikke kommer i en situation, hvor man bliver tyunget til at sige ja til noget, man ikke kan lide, eller nej, fordi man ikke kan lide det. Det går jeg ud fra at hr. Ove Fich er enig med mig i.

Hele denne sag har jo kørt siden sommeren 1996, og der har været mange muligheder for regeringen og ministeren for at tage initiativer med henblik på at få støtte til det danske synspunkt. Det, vi sagde nej til, var ministerens ønske om, at Danmark skulle stemme for, at målet på rødspætter skulle sættes ned fra 27 cm til 22 cm, og at man skulle tillade fiskeri med 80 mm-grej. Det sagde vi nej til. Og jeg er helt enig i hr. Keld Albrechtsens udlægning, at vi jo ikke kan vende tilbage og arbejde på at få det ændret, hvis vi har sagt ja.

Jeg forstår på regeringen, at nu mener den, at den har et godt grundlag for at få det ændret, inden det skal træde i kraft, hvis de nødvendige videnskabelige undersøgelser bliver gennemført, og vi kritiserer regeringen, fordi den i tiden fra sommeren 1996 til den 30. oktober 1997 ikke har gjort det arbejde, men nu skal i gang med at gøre det efterfølgende. Det håber jeg hr. Ove Fich kan forstå.

Til fru Annette Just: Det er korrekt, at vi ikke vil kræve, at der skal nedlægges veto, og det hænger sammen med vores overordnede EU-politik, som fru Annette Just godt kender. Vi skal ikke bare smide vetoer ud i forhandlingerne. Vi accepterer, at arbejdet i EU er et demokratisk arbejde, hvor medlemslandene har mulighed for at gøre deres indflydelse gældende, men forudsætningen er, at de gør deres hjemmearbejde. Det er det, der er svigtet i denne sag, og derfor kræver vi, at man nu kommer i gang med det hjemmearbejde og får ændret den beslutning, der er truffet i EU's Ministerråd. Det er meget mere konstruktivt end bare at slynge vetoer ud i den ene og den anden situation.

Formanden:

Så er der bedt om korte bemærkninger fra fru Elisabeth Arnold, hr. Ove Fich, hr. Keld Albrechtsen, fru Annette Just og hr. Kristen Touborg, og vi tager så tre ad gangen.